

Чамавъ *пр. обз особаю рода болъзни скота:* „Стоене, синео Стоене! Защо си мамп нажялелъ,—, еще посърналъ? Дали ти е стадо чямаво, Или ти псета бѣсъ хванѣ?“ *Пс. 139.*

Чамаширъ* (*tchamachir, s. turc. Linge, tel que chemise, caleçon, mouchoir etc.*) *с. м.* отвѣтнѣй подарокъ невѣсты жениху: „Я додай ми ключи от ковчедзи, да изваду свилени дарове“. Извадила на Ника кошуля, на Никола цели цел чамашир, свато'и, куму—крпе и чорапи. *Пс. 11—12 р. 174.*

Чанта* (*tchentè, s. t. Sachet dans lequel on renferme, qu'il faut pour battre le briquet*) *с. ж.* **Чантичка** *ум.* саквояжъ, котомка, ранецъ: Восуль си каже Богдану: „Бае Богдане, войводо! И мене другаръ правете: Макаръ за хлѣбецъ похода, Макаръ ви чанти поноса“. *Ч. 283.* Та половина изеде, И половина въ чанта-та. *Ч. 284.* Всичко си Панчо забрави, Чанта с жѣлтици остави. *Д. 27, 79—80.* Поща изъ Цариградъ за Варнѣ, съ чянты за Шюмень и Русчюкъ, отплувва всякъ Вторникъ и Пятъкъ. *Л. Д. 69 р. 46.* Отъ кожѣ-тѣ на тюленя правятъ чянты на войници-ты. *ib. 71 р. 115.*

Чапа* (*tchāpā, s. t. Houe, hoyau, sape, pioche*) *с. ж.* мотыка, кирка: Милите моме, моме каурски, Сибѣкото лѣто, лѣто лѣтошно, Жетва ми жнѣтъ, море, чапа копатъ. *В. 192.*

Чапкѣнъ* (*tchapqoun, adj. t. qui va vite, cheval qui va l'amble*) *с. м.* бѣгущій рысью: Я мислам да те продам На тия клети чифути Или на црни Арапи За сива конѣа чапкѣна. *сПс. 3, 185.*

Чапкѣнинъ* *с. м.* безобразникъ, бездѣльникъ: Конто пие ракия, той не става човѣкъ. Само чапкѣнете пиятъ ракия.—А нема азъ самъ чапкѣнинъ? *З. 193.* Зима-та прави, богаты-тѣ хамале, а сиромасы-тѣ чапкѣне. *Ч. 162.*

Чапкѣнлѣкъ* *с. м.* бездѣльничанье: Ингелизското общество е много поравнодушно камъ пиянството, нежели камъ чапкѣнлѣците. *З. 74.* На тоя начинъ млади-ти не щѣтъ да имѣтъ врѣмя да испадатъ на чапкѣнлѣцы и да ставатъ нехрани-майковци. *Л. Д. 69 р. 200.*

Чапкѣнувамъ *гл. дл.* безобразничаю: Кой ходи възъ градътъ да чапкѣнува.—Чорбаджийските синове. *З. 179.*

Чапразъ* **Чопразъ*** (*tchāprāz, s. t. 1. Bouton en forme de petite boule avec des houppes, boutonnières en brandebourgs d'or. 2. Grosse ceinture de métal que portaient dans ce corps des janissaires les caporaux*) *с. м.* **Чапразче** *ум.* пряжка: Наши-тѣ Българе си стискатъ гърди-тѣ съ широки пояси, а жени-тѣ съ дълги корави колани и сребрни „чапрази“. *Л. Д. 76 р. 106.* Що му стѣпила на гърди, Му искършила чапразди. *М. 425.* Отпетлай ми чапразди-ве,—отъ елек-овъ,